

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

30 SEP. 2025 13:10:40

Entrada **82757**

Preguntas escritas

Competencia	Otros Expedientes
Tipo Expediente	300-Escrito en lengua española distinta del castellano, oficial en Comunidad Autónoma (art. 92.1)

Fdo.: Francesc-Marc ÁLVARO VIDAL
Diputado

Fdo.: Gabriel RUFÍAN ROMERO
Diputado

A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Els diputats **Gabriel Rufián Romero i Francesc-Marc Álvaro Vidal** del Grup Parlamentari **REPUBLICÀ**, a l' empara del que es disposa en l'article 185 i següents del Reglament de la Cambra, formula al Govern espanyol les següents preguntes, **sol·licitant la seva resposta per escrit.**

Congrés dels Diputats, a 30 setembre de 2025

Gabriel Rufián Romero
Portaveu
G.P. Republicà

Francesc Marc Álvaro Vidal
Diputat
G.P. Republicà

Exposició de motius

En els darrers mesos, i amb especial intensitat en les darreres setmanes, s'ha reobert amb força el debat públic, polític i judicial al voltant de l'ús del programari d'espionatge *Pegasus* contra càrrecs polítics independentistes i membres de la societat civil catalana. Aquest escàndol, conegut popularment com a **Catalangate**, va esclatar l'any 2022 arran d'una investigació publicada per *The Citizen Lab* de la Universitat de Toronto, que revelava que més de seixanta dirigents, advocats, activistes i representants institucionals vinculats al moviment sobiranista havien estat víctimes d'intrusions il·legals als seus dispositius mòbils. Entre les persones afectades hi havia membres del Govern de la Generalitat, eurodiputats i representants al Congrés dels Diputats.

Ara, aquesta polèmica adquireix un nou capítol judicial arran de la **imputació de Paz Esteban**, exdirectora del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI), com a sospitosa d'haver ordenat o autoritzat aquestes operacions. La magistrada instructora del cas ha citat Esteban a declarar com a investigada i ha sol·licitat formalment al Govern espanyol l'aixecament del **deure de reserva** que l'empara i que actualment li impedeix declarar sobre qüestions cobertes per la Llei de Secrets Oficials de 1968. En la seva compareixença recent, l'exdirectora es va acollir al dret de no declarar, al·legant que tota la informació relativa a les operacions d'intel·ligència està protegida per aquesta normativa, una de les més antigues encara vigents a Europa i heretada del franquisme.

El Govern espanyol i fonts oficials del CNI han negat reiteradament que els serveis d'intel·ligència haguessin dut a terme operacions d'espionatge contra els diputats d'ERC **Josep Maria Jové** i **Diana Riba**, entre d'altres. Tanmateix, aquesta negativa contrasta amb els indicis que apareixen en diverses interlocutòries i altres resolucions judicials, on s'apunten coincidències tècniques molt concretes: el mateix programari maliciós, els mateixos dominis d'atac, la mateixa infraestructura de servidors i fins i tot els mateixos patrons d'infecció que en altres casos ja atribuïts a *Pegasus* i *Candiru*, dos programes d'espionatge d'ús restringit a estats i organismes oficials.

Aquestes evidències reforcen la hipòtesi que els serveis d'intel·ligència espanyols podrien haver fet ús d'aquestes eines tecnològiques en un context polític, fora del marc legal previst o, com a mínim, sense el grau de transparència i supervisió democràtica exigible en un estat de dret. La tensió entre la necessitat de preservar la **seguretat nacional** i el dret ciutadà a conèixer la **veritat sobre**

possibles vulneracions de drets fonamentals —com la privacitat, la llibertat d'expressió i la participació política— es converteix així en un dels grans reptes democràtics del moment.

A més dels casos que afecten càrrecs electes, la investigació judicial, tal com narra el diari Público, ha incorporat també les denúncies de **cinc empresaris catalans** que han acusat la Guàrdia Civil i el CNI d'haver-los espiat amb Pegasus i Candiru. Els denunciants, vinculats a sectors estratègics i amb perfils pròxims a l'independentisme, sostenen que els seus dispositius van ser compromesos sense autorització judicial, presumptament com a part d'una estratègia d'espionatge polític i econòmic destinada a limitar la seva activitat empresarial i associativa. Aquest element obre un debat encara més profund sobre els límits de l'Estat en l'ús de tecnologies intrusives i sobre l'eventual utilització d'aquests mecanismes amb finalitats alienes a la seguretat pública.

Cal recordar que, en casos anteriors, el Govern espanyol ha autoritzat **desclassificacions parcials** per permetre que persones afectades o exresponsables puguin declarar sobre aspectes ja alliberats de secret. **Tanmateix, en aquest cas, l'executiu ha optat per mantenir un silenci gairebé absolut**, alimentant així el descrèdit institucional i la sospita d'un ús arbitrari del secret d'Estat per evitar la rendició de comptes. Aquesta actitud xoca amb les recomanacions d'organismes internacionals de drets humans, que insisteixen que la invocació del secret oficial no pot ser utilitzada per obstaculitzar investigacions sobre possibles vulneracions de drets fonamentals.

La gravetat d'aquestes sospites, dirigides no només a càrrecs electes sinó també a ciutadans particulars, exigeix una resposta institucional de primer ordre. El marc jurídic actual, hereu d'una normativa aprovada sota un règim totalitari, presenta evidents mancances democràtiques que permeten que operacions d'intel·ligència que vulnereu drets fonamentals com el dret a la participació política, a la intimitat i al secret en les comunicacions puguin quedar fora de l'escrutini parlamentari i judicial. Això planteja qüestions urgents sobre la necessitat d'avançar en els tràmits parlamentaris per la derogació de la Llei de Secrets Oficials de l'any 1967, millorar els mecanismes de **control parlamentari del CNI**, establir garanties efectives per als drets de les persones afectades i exigir responsabilitats polítiques a qui estigués al capdavant dels serveis d'intel·ligència durant els fets.

Per tot l'exposat, es plantegen les següents preguntes al govern espanyol:

1. Considera el govern espanyol que, en cas de confirmar-se la realització per part de l'executiu d'actuacions d'espionatge sense autorització judicial contra activistes, periodistes, empresaris i responsables polítics i institucionals, es podria qualificar políticament la situació de vulneració de drets fonamentals?
2. Pensa el Govern espanyol desclassificar la informació i aixecar el secret que pesa sobre l'afer Pegasus per tal que es pugui avançar en les investigacions iniciades a la judicatura?
3. Quines mesures pensa adoptar el Govern per fer pública i accessible a la cambra parlamentària la informació totalment o parcialment desclassificada sobre les actuacions d'intel·ligència implicades, sense vulnerar la seguretat nacional, però permetent un control democràtic?
4. Considera el Govern que, en cas de confirmar-se la implicació del CNI- en l'espionatge sense autorització judicial d'activistes, periodistes, empresaris i responsables polítics i institucionals, caldrà una depuració de responsabilitats polítiques addicionals a les conseqüències judicials que es desprenguin dels procediments oportuns? Si és així, quines?
5. Considera el Govern que els actuals mecanismes de control democràtic sobre les actuacions del CNI i d'altres estaments que tenen accés a les despeses reservades són suficients?
6. Com garanteix el Govern que l'adquisició, l'ús i la supervisió de software d'espionatge compleixi estrictament amb la llei, els estàndards de control i els drets fonamentals?
7. Quines mesures compensatòries han considerat adoptar respecte les persones que han estat víctimes d'espionatge, especialment en relació al dret a la veritat i a la reparació?
8. Quan té previst el Govern tancar el termini d'esmenes de la nova llei d'informació classificada que ha de substituir la vigent Llei de Secrets Oficials de 1967?